

TEZAU LITURGIC
18 SEPTEMBRIE

SLUJBA
SF. IERARH
EUMENIE,
EPISCOPUL
GORTHINEI
CRETEI

ATENA, 2010

18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΥΜΕΝΙΟΣ ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰσιῶμεν Στίχους ς' καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Ἦχος
α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τὸ ἀνυψούμενον ξύλον τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ᾧ
Χριστὸς τὰς χεῖρας, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, προσήλωσε
βουλήσει, πάντας πιστοὺς, προσκαλεῖται ἐν ἄσμασιν,
ἐορταζόντων μετ' ἤχου τοῦ προσκυνεῖν, ὑποπόδιον τὸ
θεῖον αὐτοῦ.

Τῶν ἐγκαινίων τὴν μνήμην τῆς ἀναστάσεως, δι' ἧς
τοῖς ἐν τῷ σκότει, φῶς ἐπέλαμψε μέγα, ζωῆς καὶ
ἀφθαρσίας, δεῦτε πιστοί, ἐκτελοῦντες ὑψώσωμεν, τὸ
ζωοπάροχον ξύλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, προσκυνοῦντες τὸν
Σωτῆρα Χριστόν.

Μωσῆς ὁ μέγας, τὸ πάλαι ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ,
σταυροειδῶς τὰς χεῖρας, ἐκπετάσας εἰς ὕψος, ἐτύπου
τὸν Σταυρόν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τὸν ὑψούμενον
σήμερον, καὶ ἀγιάζοντα πάντας τοὺς ἐπὶ γῆς, ἐν αὐτῷ
σε προσκυνοῦντας πιστῶς.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖου ἐν Μάρτυσι
Τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου, τῶν παθῶν
καθηράμενος, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος οἶκος γέγονας,

καὶ ἱερέων ἐν χρίσματι, σαυτὸν κατεκόσμησας, παραστάτης δεξιός, χρηματίσας Εὐμένιε, καὶ συνόμιλος, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ τῆς δόξης, τοῦ Κυρίου κληρονόμος, καὶ πρεσβευτὴς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ περίδοξος βίος σου, ἀρεταῖς φαιδρυνόμενος, τῶν θαυμάτων ἔλαμψε ταῖς φαιδρότησι, καὶ εὐκλεῇ σε τοῖς πέρασι, παμμάκαρ εἰργάσατο, καὶ φωστήρα ἀπλανῆ, καὶ Ἁγίων ὁμόσκηνον, καὶ τῆς πόλεως, τῆς ἁγίας πολίτην Ἱεράρχα, τῶν Ἀγγέλων συμπολίτα, θαυματουργὲ ἀξιάγαστε.

Τῶν Κρητῶν ἐγκαλλώπισμα, τῆς Γορτύνης τὸν πρόεδρον, Ἐκκλησίας ἄσειστον τὸ θεμέλιον, τὸν ἱεράρχην Εὐμένιον, ἐν θαύμασι μέγιστον, καὶ δυνάμεσι πολλαῖς, γεγονότα περίδοξον, καὶ φωτίσαντα, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας, ὡς φωστήρα, τῶν πιστῶν μεγαλοφώνως, οἱ συνελθόντες τιμήσωμεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, οὐρανόθεν κομισάμενος, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, στηλιτεύσας ἐν τοῖς δόγμασιν, ἀρχιερέων ὑπάρχεις δόξα καὶ ἐδραῖωμα, παμμακάριστε Εὐμένιε, ὁ τὴν Ῥώμην καταφωτίσας ταῖς θείαις διδασκαλίαις σου· παρρήσιαν οὖν ἔχων πρὸς Χριστόν, Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀδύτων ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ, πιστοῦται

τὴν ἀνάστασιν· καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανοὺς καταγγέλλει ἀνύψωσιν, δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεται· διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν· Κύριε, ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ συνυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου χαρᾶς, ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

*Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ι'.7)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι

πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἔρῳ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῶ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ι'.32)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται

αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστης γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγῳ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπότη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τὶ εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ

δόξη αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαὶ αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν, ὦ ἄνδρες, σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε· Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἐστὶ, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις, καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν, ἅγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλος Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δὲ ἐστὶν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν, φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἀγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντὸς ἐστὶν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς.

Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὀσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολὺς πρεσβύτου πολυχρονίου· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἐαυτὸν ὀνομάζει.

Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέρχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὥς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων, ἴδωμεν οὖν εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρεῖ καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἷ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου ἐξουσίαν, καὶ σφάζων ἐν καιρῷ θλίψεως καὶ ρυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ, ὁ οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς Ὀσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῷ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

*Εἰς τὴν Λιτὴν.
Δόξα. Ἦχος β'.*

Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσάγγελον βίον σου, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, ἱερεῖς καὶ μονάζοντες ἠύλαβήθησαν, Θεὸς δὲ ἐδόξασεν, ὁ Αὐτὸς ὑπὸ σοῦ δοξασθεῖς· Ὅν νῦν ἡμῖν ἐξιλέωσαι, Εὐμένιε Πάτερ ἀγιώτατε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Σύ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχεις, ὁ τριμερὴς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.

*Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. α'.
Χαίροις ἀσκητικῶν*

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα· δι' οὗ ἐξηφάνισται, ἡ φθορὰ καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. Ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὑποῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράσων ἐχθρούς, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει πανσεβάσμιε·

ἡμῶν ἡ βοήθεια, Βασιλέων κραταίωμα, σθένος δικαίων, ἱερέων εὐπρέπεια, ὁ τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος, ῥάβδος ἡ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς ποιμαινόμεθα, ὄπλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὃ περιέπουσιν Ἄγγελοι, Χριστοῦ θεία δόξα, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγός, τῶν ἀσθενούντων ἱατρός, ἡ ἀνάστασις, ἀπάντων τῶν τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεσόντας, Σταυρὲ τίμιε· δι' οὗ διαλέλυται, ἡ φθορὰ καὶ ἐξήνθησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐθεώθημεν, καὶ διάβολος, παντελῶς καταβέβληται. Σήμερον ἀνυψούμενον, χερσὶ καθορῶντές σε, Ἀρχιερέων ὑποῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σου, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, ἀρυόμενοι πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἐκκαθάρας σου τὸν νοῦν πάσης ὑλικῆς προσπαθείας, Εὐμένιε θεόσοφε, τὴν δὲ ψυχὴν ἡδυπαθείας καὶ τὸ σῶμα τῆς ἐμπαθείας, κατοικητήριον γέγονας τοῦ ἀκενώτου μύρου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐν γῇ κενωθέντος δι' ἀγαθότητα καὶ τὴν κτίσιν εὐωδιάσαντος· ὅθεν καὶ μετὰ θάνατον μῦρα βλύζειν κατηξιώθης ἐκ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἁγίου λειψάνου σου· σύμβολον δὲ τοῦτο καὶ τεκμήριον ἐναργέστατον τῆς ἀκραιφνοῦς ἀγνείας καὶ παρθενίας ὑπάρχει· ἧς

καὶ ἡμᾶς μετασχεῖν καταξίωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Τοῦ τιμίου Σταυροῦ Χριστὲ τὴν ἐνέργειαν, προδιατυπώσας Μωϋσῆς, ἐτροπώσατο τὸν ἐναντίον Ἀμαλήκ, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ· ὅτε γὰρ ἐφήπλου τὰς χεῖρας, Σταυροῦ τὸν τύπον ποιῶν, ἐνίσχυεν ὁ λαός· νυνὶ τῶν πραγμάτων ἡ ἔκβασις εἰς ἡμᾶς πεπλήρωται. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ δαίμονες φυγαδεύονται. Σήμερον ἡ κτίσις πᾶσα ἐκ τῆς φθορᾶς ἡλευθέρωται· πάντα γὰρ διὰ Σταυροῦ, ἐπέλαμψεν ἡμῖν τὰ χαρίσματα· διὸ γηθόμενοι πάντες, προσπίπτομέν σοι, λέγοντες· Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε δόξα σοι.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺν προμηθεά σε καὶ ἄρωγὸν εὐμενῇ, κεκτήμεθα Ὅσιε ὡς τοῦ Χριστοῦ μιμητὴν, Εὐμένιε ἔνδοξε, σὺ γὰρ ἀναβλυστάνων, συμπαθείας τὰ ρεῖθρα, βρύεις τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἱαμάτων πελάγη. Ἀλλὰ καὶ τοῖς τιμῶσί σε, σκέπη γενήθητι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος α'. Τοῦ Σταυροῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ*Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.**Κάθισμα Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.*

Τὴν τῶν αἰρέσεων, πλάνην διήλεγξας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν ἐτράνωσας, ὡς ἱεράρχης εὐσεβῆς ἐδίδαξας καὶ ἐν Ῥώμῃ, μίαν τὴν Θεότητα, ἐν Τριάδι γνωρίζεσθαι, φύσει ὁμοούσιον, καὶ προσώποις ἀσύγχυτον· διὸ καὶ ἐορτάζομεν πίστει, Πάτερ Εὐμένιε τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Τὸν ἐπονείδιστον, οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως, ἐκὼν ὑπέμεινας· Ὅν ἡ τεκοῦσά Σε Χριστέ, ὀρῶσα ἐπιτρώσκετο, σπλάγχνα κοπτομένη γάρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο, ἧς ταῖς παρακλήσεσι διὰ σπλάγχνα ἐλέους Σου, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τούτου τὴν ἁμαρτίαν.

*Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.**Κάθισμα Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.*

Τριάδος γενόμενος τῆς ὑπερθέου ναός, ἐν οἴκῳ ἁγίῳ σου, τοὺς σὲ τιμῶντας πιστῶς, ἁγίασον φώτισον, πλήρωσον τὰς αἰτήσεις, καὶ παράσχου τὰς λύσεις, πάντων τῶν ἐπιόντων τοῦ βελίαιρ σκάνδαλα, Χριστὸν ἐκδυσωπῶν ἐκτενῶς, Εὐμένιε πάνσοφε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ὁ ἄνω ὡς Θεός, οὐρανὸν θρόνον ἔχων, καὶ γῆν Χριστέ Σωτήρ, ὑποπόδιον φέρων, Σταυρὸν ἡμῖν ὑπέδειξας, σὼν ποδῶν ὑποπόδιον. Τοῦτον ἅπαντες,

δαυϊτικῶς προσκυνοῦμεν. Τοῦτον φύλακα, καὶ
βοηθὸν ἐξαιτοῦμεν καὶ πίστει δοξάζομεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡσπερ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ
θαυμάτων λάμπει, φωταγωγεῖς διὰ παντός, τῆς
Κρήτης πάσης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα,
παμμακάρι Εὐμένιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ὁ Σταυρός Σου Κύριε, ὡς φῶς ἐκλάμπων, τὰς τοῦ
σκότους φάλαγγας, ἀποδιώκει καὶ πιστοὺς,
καταφαιδρύνει τοὺς ψάλλοντας· Σταυρὸς ὑπάρχει, τοῦ
κόσμου τὸ καύχημα.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται
δικαιοσύνη.*

Στ.: *Καυχῆσονται Ὅσοι ἐν δόξῃ...*

Εὐαγγέλιον, ἱεραρχικόν.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου Ὅσιε Πάτερ, καὶ
γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,
διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα
ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Εὐχαῖς δίδου μοι Χριστὸν εὐμενῇ Μάκαρ. Ἰωσήφ.*

Ὁδὴ α' Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν

Ἔχων Χριστόν, Πάτερ Θεόφρον Εὐμένιε, τῶν σῶν καθυπακούοντα, θείων ἐντεύξεων, εὐμενῇ τοῦτον Μάκαρ, ἀπέργασαι τοῖς πόθῳ ἀνευφημοῦσί σε.

Ὑποποιόν, ἀπὸ νεότητος Ὅσιε, ἡγαπηκῶς ταπείνωσιν, τὸν ὑπερήφανον, ἐταπείνωσας ὄφιν, καὶ χάριν ἱαμάτων, σαφῶς ἐπλούτησας.

Χωρητικόν, Πνεύματος ὄργανον γέγονας, τὰ τῆς σαρκὸς φρονήματα, πολλαῖς ἀσκήσεσι, τῇ ψυχῇ ὑποτάξας, τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον, σὺ δουλωσάμενος.

Θεοτοκίου

Αἱ περὶ σοῦ, νῦν προφητεῖαι πεπλήρωνται, Θεοκυῆτορ Δέσποινα· ὃν γὰρ προήγγειλαν, ὑψηγόρως ἐν μήτρᾳ, ἐχώρησας ἐν δύῳ, τελείαις φύσεσι.

Ὁδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε

Διέτρεχες σπουδῇ καθὼς ἡ μέλιττα, λειμῶνας τοὺς λογικοὺς Ἱεράρχα, τὸ γλυκὺ μέλι θηρώμενος, καὶ καρδίας τοῖς σίμβλοις ἐντιθέμενος.

Ὁ βίος καθαρὸς ὁ λόγος ἅλατι, τῷ θείῳ Εὐμένιε ἡρτυμένος, διεδείκνυ σοῦ τὴν ἔνδοθεν, κεκρυμμένην καὶ χάριν καὶ λαμπρότητα.

Ὑψώθης ἀρεταῖς καλλωπιζόμενος, καὶ θρόνον ἐπέβης ὑψηλοτάτων, μύρῳ θείῳ χρισθεὶς Πνεύματος, καὶ Χριστοῦ εὐωδία γνωριζόμενος.

Θεοτοκίου

Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, παθὼν μου,
ἀπέλασον τὸ δυσῶδες, καὶ στερέωσον κλονούμενον,
προσβολαῖς του δολίου πολεμήτορος.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ὁρθοδόξοις ἐμπρέπων Πάτερ διδάγμασι, τὰς
ζοφώδεις αἵρέσεις πάσας ἐμείωσας, καὶ θαυμάτων
αὐτουργὸς δειχθεὶς Εὐμένιε, περιβόητος παντί,
προμηθεΐα θεϊκῇ, ἐγένου· ὅθεν σε πίστει, τιμῶμεν ὡς
Ἱεράρχην, καὶ τῶν Ἀγγέλων ὁμότιμον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιου

Τὸ πανάγιον ξύλον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ,
ἀναλάβωμεν πίστει ἐπὶ τῶν ὤμων ἡμῶν, καὶ τοῦ βίου
τὰ τερπνὰ ἀπορρίψωμεν, ὃ οἱ πάλαι βασιλεῖς,
ἀναλαμβάνοντες πιστῶς, ἐνίκησαν πολεμίους, καὶ
φύλα τὰ τῶν βαρβάρων, τῇ δυνάμει τούτου ἀνέτρεψαν.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοὴν

Οἶκος γέγονας Πνεύματος, θείοις ναοῖς σχολάζων
Ἱεράρχα, καὶ σεπταῖς μελέταις ὠραϊζόμενος.

Ἱεράρχης θεόληπτος, Πάτερ σοφὲ καὶ πρόεδρος
Γορτύνης, γεγονὼς θαυμάτων, αἴγλην ἀπήστραψας.

Χάσμα μέγα τοῦ δράκοντος, τῶν προσευχῶν
ἐνέπρησας λαμπάσι, κατὰ τοῦ ὀρμήσαντος Ἱερώτατε.

Ῥωμαλέω φρονήματι, τὸν δυσμενῆ κατέβαλες
ἀνδρείως, καὶ ὀρμὰς λεόντων σὺ ἐχαλίνωσας.

Θεοτοκίου

Ἱεραὶ προκατήγγειλαν, πάλαι φωναὶ τοῦ τόκου σου
τὸ βάθος, ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις εἶδομεν Ἀχραντε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς

Σύνεσιν ἔσχηκας, ὡς εἰρηνεύσας ἐκ παθῶν Ὅσιε,
νοῦν καὶ ψυχὴν· ὅθεν διαλύεις τὰς ἔριδας πιστῶς, τῶν
βασιλευόντων, καλῶς πειθομένων σοι.

Τὰς ἀκοὰς ὑποθεῖς, σοὶ Βασιλέων ὁ πιστὸς ἔλυσεν,
ἔχθραν μακράν, ὅλεθρον γεννῶσαν, καὶ τὴν
ἀδελφικὴν, ὁμόνοιαν στέργει, θεόφρον Εὐμένιε.

Οἷα πυρσὸς ἐπιστάς, Ῥώμην φωτίζεις ἐκτελῶν
θαύματα, καὶ τοὺς παθῶν, βυθῷ νηχομένους, πρὸς
ὄρμον γαληνόν, ἰάσεως Μάκαρ, σοφῶς ἐκκαλούμενος.

Θεοτοκίου

Νέον ὡς βρέφος ἡμῖν, τὸν προαιώνιον Υἱὸν τέτοκας,
θελητικαῖς, δυσὶν ἐνεργείαις, ὑπάρχοντα διπλοῦν, ὡς
ἄνθρωπον ἅμα, Θεόν τε Πανάμωμε.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ παισμάτων

Ἐνεργῇ θησαυρὸν ἀδαπάνητον, ἔχων ἐν καρδίᾳ σου,
Χριστὸν Εὐμένιε, ὥσπερ πηλὸν λελόγισαι, τὸν χρυσὸν
Βασιλεύς, ὃν παρέσχε σοι.

Ὑψηλὴν εἰς καθέδραν ἐκάθισας, Πάτερ τῆς εἰρήνης,
φθεγξάμενος πρόσρημα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἄνωθεν, οὕπερ
τῇ προσκλήσει σεμνύνεται.

Μὴ βραχεῖς ἀμαρτίαις διέπλευσας, βίου τὸ κλυδώνιον τὸ πολυώδυνον, καὶ τοὺς λιμένας ἔφθασας, ἔνθα δῆμος ὁσίων εὐφραίνεται.

Θεοτοκίου

Ἐπὶ σέ καταβὰς ὁ οὐράνιος, ὄμβρος χερσωθεῖσαν τὴν γῆν Ἀειπάρθενε, θεογνωσίας νάμασι, καταρδεύσας πολύφορον ἔδειξε.

Κουτάκιον Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν

Φωτὶ θεϊκῷ, ἐλλαμφθεῖς παμμακάριστε, φωτίζεις ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σου, τὴν σεπτὴν καὶ ἔνδοξον, καὶ ἁγίαν Πάτερ μετάστασιν, Ἱεράρχα Εὐμένιε· πρεσβεύεις γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Οἴκτειρον Κύριε τὸν σὸν δοῦλον, καὶ συγχώρησον πάντα τὰ ὀφειλήματα νῦν, καὶ δώρησαί μοι τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαχνίας σου, ἵνα ὕμνοις σε δοξάζω ἀπαύστως, καὶ τὸν πιστόν σου θεράποντα στέψω ᾠδαῖς, τὸν πρόεδρον Γορτύνης σήμερον, Εὐμένιον τὸν φωστῆρα, γῆς πάσης τὸ μέγα κειμήλιον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, καὶ τῆς Κρήτης τὸ θεῖον ἀγλάϊσμα· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς Κρήτης.

Τὸ Λεῖον Εὐμένιος ὄμμα Γορτύνης,

*Πανευμενὲς κατεῖδεν ὄμμα Κυρίου.
Ὅγδοάτη δεκάτη θάνεν Εὐμένιος μεγαλήτωρ.*

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς

Νεκρῶν λογισμῶν, προθυμία τῆς ψυχῆς
κατακαυχόμενος, ἐν βαθυτάτῳ γήρα Ὅσιε,
ἀποδημίαις ἐκέχρησο, ἐπ' εὐεργεσία τῶν πίστει,
δεχομένων Εὐμένιε, σὲ τὸν σπορέα τῶν σεπτῶν, καὶ
ιερῶν διδαχῶν.

Ἡ Ῥώμη τῶν σῶν, ἀπολαύσασα καλῶν, δῶρον
ποθούμενον, τῇ Θηβαΐδι μὴ βουλούμενον, Πάτερ
ἐκπέμπει Εὐμένιε· ἔνθα γεγονῶς ἀναστέλλεις, τοῦ
αὐχμοῦ τὴν κατήφειαν, τῇ ἐπομβρία τῶν σεπτῶν εὐχῶν
σου Ὅσιε.

Μαζοῖς ἐκτραφεῖς, ἐγκρατείας τὸ σεπτὸν γάλα
ἐθήλασας, καὶ ἡλικίας μέτρον ἔφθασας, ἀνενεχθεὶς εἰς
ἀκρόρειαν, Πάτερ ἀρετῶν καὶ ἡλίου, ἀπαστράψας
φαιδρότερον, θεοσημεῖαις τοῖς νυκτὶ κατασχεθεῖσι
παθῶν.

Θεοτοκίου

Αὔλου φωτός, οἰκητήριον ἢ σὴ μήτρα γεγένηται, τοῦ
φρυκτωρίαις θείας γνώσεως, τὴν ἀθείαν μειώσαντος,
ἄχραντε Θεόνυμφε Κόρη, ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν·
Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

Καταπαλαίσας τὸν ἐχθρόν, καὶ τὸν δρόμον τὸν
καλὸν διατελέσας, βαθυτάτῳ ἐν γήρα, πρὸς τοὺς

πατέρας τοὺς σούς, μετέβης σῖτος ὥσπερ ὄριμος,
ξένης ἐπὶ χώρας, λαβὼν τοῦ βίου πέρας.

Ἀμνημονήσαντες τῶν σῶν, οὐδαμῶς Πάτερ καλῶν
παῖδες Θηβαίων, τῇ πατρίδι καὶ ποιμνῇ τὴν ἱεράν σου
σορόν, αἰσίως κρίναντες ἐκπέμπουσιν· ἥς τῇ ἐπανόδῳ,
θαυμάτων ἔρρει χάρις.

Ῥάξος Κυρίλλου τὸ σεπτόν, καὶ πολύαθλον τὸ πρὶν
κατέχων σῶμα, καὶ τὸ σὸν νῦν συγκρύπτει,
παραπλησίως Σοφέ, συνάψας τοὺς βίῳ ὁμόφρονας,
οὓς ἡ ἄνω φέρει, πατρὶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου

Ἰερωτάτη Προφητῶν, σὲ προγράφει ἀληθῶς σεμνὴ
χορεία, ἀλατόμητον ὄρος, ράβδον καὶ πύλην, δι' ἥς
διῆλθεν ὡς οἶδεν ὁ Ὑψιστος, πάλιν κεκλεισμένην,
ἔασας σε Παρθένε.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον

Ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἱεράρχης, ἐκ δυνάμεως Πάτερ, εἰς
δύναμιν μετέβης θαυμασιῶς, ἔνθα χοροὶ ἱερώτατοι,
λειτουργοῦσιν ἐν φόβῳ Τριάδι, τῇ σεπτῇ μετὰ πασῶν,
οὐρανίων παμμάκαρ, Εὐμένιε Δυνάμεων.

Στῆσον τὴν νῦν καταιγίδα, τῆς πατρίδος τὸ θεῖον,
ταῖς σαῖς ἐξευμενίζων προσευχαῖς, βαρβαρικὴν μάκαρ
ἔφοδον, τὴν ἡμᾶς τυραννοῦσαν, καὶ πεῖρα
συνωθοῦσαν τῶν κακῶν, εἰς βυθὸν ἀπωλείας, ἀοίδιμε
Εὐμένιε.

Ἡ σὴ πανίερος μνήμη, συγκαλεῖται ποιμένας,
όσιους καὶ λαὸν τὸν εὐσεβῆ, ἁγιασμὸν πᾶσι φέρουσα·

ἦν τελούντας πλουσίως, καταύγασον ἡμᾶς
μαρμαρυγαῖς, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, πανεύφημε
Εὐμένιε.

Θεοτοκίου

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, θεϊκῇ δυναστείᾳ, καὶ
τρέφεις ἐκ μαζῶν πᾶσαν πνοήν, τὸν διατρέφοντα
Πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν σοῦ τὸ θαῦμα, Ἀγγέλους
καταπλήττον καὶ βροτούς, τοὺς αἰεὶ σε ὑμνοῦντας, καὶ
πόθῳ μακαρίζοντας.

Ἐξαποστειλάριου τοῦ Ἁγίου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε
Εὐμένιε θεόληπτε, τῶν Ἀρχαγγέλων σύσκηνε, ὡς
παρρησίαν πλουτήσας, πρὸς τὸν Χριστὸν Ἱεράρχα, οὗ
καὶ τῷ θρόνῳ Ἅγιε, ἐνδόξως νῦν παρίστασαι, τῶν
ἐκτελούντων μέμνησο, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην,
καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε
Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης, Σταυρός, ἡ
ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός, Βασιλέων τὸ
κραταίωμα, Σταυρός, Πιστῶν τὸ στήριγμα Σταυρός,
Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου
θαύματος

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτόν, ὁ
Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται
σήμερον· δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα·

ἐκδειματοῦνται δαίμονες ἅπαντες, ὃ οἶον δῶρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάριται! δι' οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγκνος. *(Δίς)*

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς βότρυν πλήρη ζωῆς, ὁ βασιτάσας τὸν ὑψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψούμενος, Σταυρὸς ὁράται σήμερον· δι' οὗ πρὸς Θεὸν πάντες εἰλκύσθημεν, καὶ κατεπόθη εἰς τέλος θάνατος, Ὡ ξύλον ἄχραντον! ὑφ' οὗ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἑδέμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξάζοντες.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! εὖρος καὶ μῆκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θεία χάριτι, ἀγιάζει τὰ σύμπαντα, ἐν τούτῳ ἔθνη βάρβαρα ἡττηνται· ἐν τούτῳ σκῆπτρα ἀνάκτων ἡδραστὰι. Ὡ θείας κλίμακος! δι' ἧς ἀνατρέχομεν εἰς οὐρανούς, ὑψοῦντες ἐν ἄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Δόξα. Ἦχος γ'.

Ἦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος παντοδύναμος χάρις, εὐροῦσα τὴν ἱεράν σου ψυχὴν, Εὐμένιε ἱεράρχα, πρὸς ἔλεον τῶν πιστῶν καὶ συμπάθειαν ῥέπουσαν, τὴν χάριν τῶν θαυμάτων δαψιλῇ σοι ἐχαρίστατο, ἵνα καὶ τὸν ἔλεον τοῖς δεομένοις ἀφθονώτερον ἐπιδείξης· δι' ἧς πάθη ποικίλα θεραπεύεις ἐκάστοτε, καὶ ἀπαλλάττεις τοὺς πάσχοντας, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας.

Αὐτὸν ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες· χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεὶς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

